

"Lesem a formát..."

Buszmegálló 2.

Midőn friss tavaszi reggelen, bágyadt nyári koradélután vagy zord januári késődélután, egyszerűen: bármikor, utunk a Sarki Tejtúba visz, bizonyosak lehetünk, hogy nem csalódunk. Itt végre, és minden kétséget kizáróan, azt kapjuk, amit megérdemlünk. Ha, példának okáért, hosszú tévoválasz után rávesztük magunkat s helyet foglalunk a pénztárhoz kanyargó sorban, a megfelelő időben alkalmunk lehet könnyed csevegést folytatni a pénztárosnővel, aki, mielőtt megszólalhatnánk, melegen érdeklődik dolgunk iránt. Igaz, nyugodtan bevallhatjuk, a tárgyalásból kolleganóit sem rekeszti ki. A kellemes, tetszés és türelem szerint elhúzandó csevegést követően, kezünkben diadalmasan lobogtatva a blokkot (s alkalmasint illő nőtára gurítva), soros utunkat a kiszolgáló pult felé kanyaríthatjuk. Amott nem szükséges feltétlenül bosszús képet vágnunk ahhoz, hogy — midőn feltűnedezzük a láthatáron — a kollektív soros tagja hanyatt-homlok menekül a pult mögül, hiszen okát e furcsa viselkedésnek, a magunk sorbanálló tudatával, nyilvánvalóan nem foghatjuk fel. Mert, megintcsak példának okáért, ha a pult mögül úgy látszik, hogy kezünkben véres kardot forgatunk, a reakció mindenképpen jogos. Sőt, számolnunk kell azzal, s ez szintén a kollektív választékos ízlését dicséri, hogy ábrázatunk nem egyként kellemes látvány embertársaink számára. Az őrmesteri sürgetést, hogy a félkör alakú résen mielőbb nyújtsuk be blokkunkat, persze, csak amolyan udvariassági próbának tekinthetjük, hiszen — tapasztalataink szerint — mindenki számára világos, hogy ahol már két-ten motoszkálnak a hűkban, ott harmadikra nincs nagy szükség. Másrészt, emlékezhetünk kevésbé energikus időkre, midőn egy-egy negyedórát is elcsoroghattunk, mígnem a fejvesztett menekülést, immár a beállott helyzethez szelődve, visszasompolygott posztjára. S ha rántottáncát ügyesen, szinte búvészi módon egyensúlyozva a pult túlsó (belső) végén helyezi el, a külön-különböző levekben és sokban való torna- mutatóványa készítette bennünket, semmiképp se értsük félre, s bizzunk töretlenül abban, hogy ez így van jól, hiszen a plezi- üvegen túli kollektív megéncsélés helyesen, sőt, annál is jobban tudja. Idáig jutva, tiltakoznunk kell a téves híresztelés ellen,

miszerint a rántotta valóban túlzóan fehér színe a sárgájával (a tojás sárgájával) való manipulációra utalna, mert, kérem szépen, itt egy speciális eljárásról van szó, melynek során szuper- gyorsan, pillanatok alatt állító- dík elő az árú, mindenféle kül- ső, manuális beavatkozás nélkül. Tegyük hozzá: mindnyájuk kö- zös öröme. Melübe, tegyük kez- zünket a szívünkre, s valljuk be férfiasan, csak akkor vegyül né- mi (de mindenképpen és csakis icipici) öröm, ha szokott sava- nyú tejtúba, bizonyára az újabb dekadens tendenciák hatására, minden mellékiztől mentes álla- potban kerül elibénk. Ha már idáig is eljutunk, s ugye, meg- kaptuk, amit érdemlünk, bátran gondolkozni kezdetünk, csep- pet sem tartva a következmény- ektől. Elképzeltető, hogy már mértéktartó agymunka, után is arra az elhatározásra jutunk, hogy, esetleg, lehetne jobb a helyzet. Nem mintha nem len- nénk elégedettek, de mégis. Az ember törekedjen. Viszont, ha odáig jutunk, hogy a Vásárlók könyvében (régi, illetlen elneve- zése: panaszkönyv!) különrova- tot ohajtunk nyitni, egészen biz- tososan rossz úton járunk. Ezért, kellő önkritikát gyakorolva, ma- gunkba szállhatunk. Majd sé- tálni indulhatunk, noha nem va- gyok bizonyosak abban, hogy a javaslatot, mely szerint a Sar- ki Tejtúba buszmegállóra alkati- tának át, feltéve persze, ha al- kalmas pillanatban nyújtják elénk, nem írjuk alá. (folyt. köv.)

Buszmegálló 3. (ez már igazán: az!)

Vannak buszok, melyek az óramű pontosságával, egy lelket- len gép egyhangú működését kö- vérté járnak fel — s alá. Van- nak ellenben más buszok, mely- nek inkább előtérbe helyezik az improvizációt. Utóbbiakhoz tar- tozik például a 71-es, mely kö- szá s nem hivatalos hírek szeri- nt a Marx tér — Erdélyi tér útvonalon mutatja be képessé- geit. E mutatóanyagot korábban úgy-ahogy figyelemmel kísérhet- te földi halandó is. Ma, szeren- csére, más a helyzet. A Védőnö- képző előtti megállóból még a tájékoztató táblát is levették, ne- hogy az illetékes állam-polgár akár hozzávetőleges információt kapjon a csak beavatottaknak szóló produkcióról. Persze, amily- en garáló az ember, időnként sietni képes. Ezért megpróbálja bevárni az érzékeny lelkű 71-est. Ekképp a buszmegálló át-

Építőtábori kínálat!

A hagyományoktól eltérően 1982-ben, kísérleti jelleggel, szak- sított építőtábort szervez a JATE. A táborba jelentkezni lehet két ill, három hétre. Az új típusú tábor jellemzői a korábbihoz képest, hogy a munkaidő 8 helyett 6 óra, így több idő marad az egyéni programokra illetve szekció-foglalkozásokra. A szervezők szeretnék, ha a tábor lakói — akik építőipari se- gédmunkát fognak végezni — nemcsak Szeged látványosságaival és kocsmáival ismerkedhetnek meg, hanem kulturális közéletével és az egyetemen folyó tudományos munkával is. A táborban a következő szekciók működnek majd: politikai szekció (A felsőoktatás helyzete napjainkban és fejlesztésének táv- latai Európában), jogi szekció (Jog és társadalom), bölcsész szekció (A pedagógus és human szakember társadalmunkban), természettu- dományi szekció (A jövőbe mutató kutatások Szegeden), színház szekció (elméleti és gyakorlati foglalkozások, előadások), sport szek- ció (tömegsport — részvétel és szervezés), néptánc szekció (együtte- sek műsora, néprajzi előadás, tánc tanulás). Továbbra is meghirdetik a hazai és külföldi építőtáborokat munkavállalási akciókat. A hazai táborok: Budapest (építőipari segédmunka, VII. hó 4- től VII. 24-ig, ill. VII. 25—VIII. 15-ig), Miskolc (termelőszövetkezeti munka lányoknak és építőipari munka a fiúknak, VII. 4—17-ig, VII. 18—31-ig és VIII. 1—14-ig), Eger (építőipari és mezőgazdasági mun- ka, VII. 18—31-ig és VIII. 1—14-ig), Gödöllő (építőmunka, VII. 11—24-ig és VII. 25—VIII. 7-ig). Külföldi táborok (melyhez tudni kell, hogy mindenki egyénileg váltott útvéttel és NDSZ igazolvánnyal utazik): Odessa (munka borkombinátnban, VII. 11—VIII. 2-ig), Brno (gyári munka, augusz- tusban 3 hét), Kassa (munka építkezésben, VII. 11—VIII. 7-ig), Plov- div (mezőgazdasági munka júliusban 3 hét plusz egy hét tengerparti üdülés), Greifswald (vasútépítés, VII. 11—31-ig, utána 10 napos kör- utazás az NDK-ban), Meissen (munka csempégyárban, VI. 25—VII. 24-ig, VII. 23—VIII. 21-ig, és VIII. 20—IX. 4-ig), Stralsund (sörgyári munka, VII. 2—31-ig és VII. 30—VIII. 28-ig). A JATE szakosított építőtáborába és a hazai illetve külföldi társintézmények által meghirdetett táborokba április 25-ig lehet je- lentkezni, a JATE KISZ-bizottságán.

alakul agorává (vö. ago- ra). Időnk van, társadal- mi lények vagyunk, hát várako- zó embertársainkkal elbeszélge- tünk erről-arról. Megtárgyalhat- juk ezt meg azt. Persze, mint mindenütt, itt is vannak szét- húzó elemek (sic!). Van, aki düh- höngve fel-alá sétál, kisebb ös- vényt taposva a betonban. Te- kintettel arra, hogy a télen vá- rakozás káros, a bármiféle moz- gás meg nem záros egészségünk- re, a felül említett szociális támogatására talán nem lenne hiábavaló néhány gyaloglós- vényt elege (vö. eredendően), sőt: direkt beépíteni a buszmeg- állóba. Sosem lehet tudni. S ha már itt tartunk, gondolnunk kell a függőbekre is. Akik inkább kocogni, netalántán: futni sze- retnek várakozásképp. Ez egyéb- ként megfelel néhány testedzési mozgalom programjának, be va- gunk biztosítva. Erre a bizton- ságra azért is szükségünk lehet, mert jól tudjuk: a leítón a leg- ritkább esetben van (busz) meg- álló. Mert ha jól belegondolunk: ha már futópályát építettünk, ennvi erővel futball-pályát is ki- képezhetünk, annál inkább. mi- vel előbbi amúgy is utóbbi kör- ré szokás elhelyezni. Észre sem vesszük, s lassan egész stádion- nunk lesz. Így két busz között, kétségtelen, igen pezsgő életet bonyolítunk le. (A bérletek, természetesen, minden rendez- vényre érvényesek.) Mint látjuk, csupa kisebb változtatást eszkö- zölve nagymértékben humani- zálhatjuk a buszmegálló lükte- tő nanyarosi életét. E tevékeny- sévünket folytatva, most már kü- lönböző erőfeszítés nélkül ki- alakíthatjuk a buszmegálló-zöld- övezetet. A felletiebb tudatú kö- zössének itt akár nálánálzhatnak később vethetnek-arathatnak. idejük bizonyosan lesz. S ha va- laki, a bő termést betakarítva, meglepedezne, honnan is fej- lőtünk fel, ne mulasszuk el a figyelmeztetést: a 71-es busz út- jai kifürkészhetetlenség.

(VÉGE) s. k.

Pardon!

MUMUS III.
Y: — Hol találunk ma giccset?
X: — (gyorsan, hadarva). Utón- útfélen. Bücsúban, bazárban a legtöbbet.
Y: — (segítőkészen). És még?
X: — (btzonytalanul). ...?
Y: — (segítőkészen, biztatva). Na, gondolkozz már!
X: — (határozottan). ...?
Y: — (folyamatosan halkulva). Nem bánom, elárulom, de aztán: Pszt! Például a Szegedi Egyetem ez évi. március 10-i számában!
X: — (naívan). Ne viccelj! Kö- zénk is befurakodott volna?
Y: — (tárgyilagosan, majd eről- tetten poénkodva). Ha nem is örökre, s ha nem is teljesen, de sajnos. Fején találd a zsákot, vagyis a szöveget!
X: — (izgatottan). Hol találom meg?
Y: — (könyörtelenül). A har-

madik oldal baloldalának felső részén.
X: — (már előre kárörvendve). Ki írta?
Y: — (lélegzetviesszafojtva, bá- tortalanul). „E”. Zoltán.
X: — (tudásszomjjal). S végül a giccs?
Y: — (kicsit meghátrálva). No, legyünk pontosak! Inkább giccs- be hajló képzavar: „... megta- láljuk az átmenetek tarka pa- lettájának sokszínű skáláját.”
X: — (a másik csiklandozza). Hihhí. (fokozza). Kackakac. (ab- bahagyja). Félelmetes!
BAGÓ JÓZSEF

BAGÓ JÓZSEF

A kép valóban sikerületlen, ezért a magunk és a szerző ne- vében is elnézést kérünk Olva- sóinktól. A figyelmeztetést kö- szönjük, a jövőben jobban ügye- lünk!

A szerk.

Odesszai koncert

Április 12-én a szegedi József Attila Tudományegyetem Ének- kara koncertfellépésre indult Odesszába, a két város tudomány- egyetemének kulturális együtt- működési szerződése keretében. A tervek szerint az egyetemi énekhar három önálló kórus- hangversenyt ad a nagy múltú

odesszai egyetem rendezésében, valamint a vendégfellépés zár- saként egy „Magyar est” koncer- tet. Az előadásokon Kerényiné Varjasi Ida, Szécsi István és Mi- halik Dező szolisták működnek közre, zongorán kísér Jámborné Raffa Éva, vezényel Szécsi József karnagy-tanár.

AU — IV. 385223

Fekete dzsekiben, kopott far- merben érdeklik. Kezében gitár. Igen, ő az: Bródy János. Nem kell őt senkinek bemutatni. Ép- pen ezért a cikk sem a szoká- sos kérdezz-felelek formában ké- szült. Négy gondoltsor — Bró- dytól.

„Vendég vagyok...”

— Mindig olyan történeteket mesélek el dalszövegeimben, ame- lyek látszólag megtörténtek. Pe- dig csak megtörténhettek volna, de semmi közük a megtörtént dolgokhoz. Néha az az érzé- sem, hogy nem ott vagyok, ahó- vá indultam. Mintha csak vend-ég lennék valahol, ahol jól ér- zem magam és jevesztem minél többet megismerni a vendéglá- tók szokásaiból. Ez a kék boly- gó, a Föld, egy csodálatos vend-églátó, de valahogy úgy érzem, hogy majd valahová haza kelle- ne menni innen. Persze, a fan- tázia sem tud másból kiindulni, mint amit ebből a vendégségből érzek.

— Nem emlékszem pontosan, hogy mikor kerültem be a for- galomba, csak arra, hogy az a- ító végérvényesen bezárult mö- göttem. Én kinn voltam az utcán, a fény a szemembe világí- tott, s hogy az első lépéseket vaktában, tévován tettem meg. Jó ideig tartott, míg valamenny- nyire is tájékozódni tudtam a városban. Sokáig tartott, mire rájöttem, hogy ez nem az a vá- ros, amit én elképzeltem...

„(A város, ahova hívlak, nincs a térképeken...)”

„Miről írok?”

— Ami körülöttem zajlik, mindenféle ars poetica, cél nél- kül. A legfontosabbnak azt tar- tom, hogy az ember őszintén ír- jon. Az őszinteséget ne úgy értsd, hogy csak a valóságnak megfelelőket kell rögzíteni. Ez a fogalom azt jelenti, hogy a da- lokban azt a lelkiállapotot tükr- rözőm, amit átélek, s ha úgy tu- dok élni és figyelni, a körülöttem történő eseményekre, hogy érze- keny vagyok a világra, a jelen- legi folyamatokra, akkor remé- lem sikerül, ennek a kornak egy viszonylag hűséges dokumentu- maként, a dalokban leírni éle- tünket. Nem biztos.

(„Jó lenne, ha érezném, hogy túlélt engem néhány dal”).

„Nosztalgia koncert?”

— Még nem hallottam, hogy nemzeti ünnepeinken nosztalgia- kus megemlékezésre gyűltünk volna össze. Ebből az a gyanúm, hogy a nosztalgia általában pejoratív értelemben használják. Tehát a nosztalgia, az mindig valami olyasmint jelent a mai szóhasználatban, amely múltba révedést tükröz. Ez mindenféle érték nélküli meghatározás.

— Én nem hiszem, hogy az Illés koncertje ilyen értelemben nosztalgia koncert volt csupán. Nagyon sokan vannak mai gyere- rekek, akiknek az Illés fontos, hallgatják a régi lemezeket. Ki tudja miért? Nyilvánvalóan nem nosztalgia, hiszen az ő éle- tük sokkal fiatalabb annál, hogy máris ezzel a fogalommal lehes- sen magyarázni ezt a jelensé- get. Maga A koncert egy „jó boly- gó” volt, minden résztvevő és né- ző nagyon jól érezte magát. Úgy tűnik, hogy egy sikeres magyar koncertfilm készült, amire már nagyon régóta szükség volt film- gyártásunkban. Nyilvánvalóan a Filmgyár nem azért hagyta jóvá Koltay Gábornak ezt a ter- vét, mert úgy érezte, hogy itt az idő az Illés-zenekart magasán értékelni, a kultúrpolitikába be- vezetni. Inkább arra jöttek rá, hogy kevés pénzből, jó forgal- mazási lehetőségekkel készüljön el egy film.

„(Oly váratlan volt, ami történt?)”

„Művészeti ág-e a popzene?”

— Ha a többi művészeti ágat nevezhetjük populárnak, akkor a popzenét is. Időként, úgy tű- nik, hogy a művészet és a popu- laritás két egymásnak ellent- mondó fogalom, bizonyos fejek- ben. Ebben az esetben persze a popművészet — mint nem mű-vészeti főiskolán elsajátítható mesterségbeli tudás — nemigen művészet. Más elméletek szerint a művészet minden emberben benne rejlő kreatív önkifejezési forma és lehetőség. Ebben az esetben persze mindenkiben van egy „kisművész” és mindenkiből lehet művész.

— Természetesen, többféle szintje van ennek az önkifeje- zésnek, vagy a művészet meg- valósítási formájának. Azt kell mondanom, hogy popzenések között pontosan ugyanakkora kü-

(Méhési Éva felvétele)

lönbségek vannak, mint minden más műfaj művelői között. Ná- lunk is megtalálható a nagyon magas művészi szinten és be- csülettel, igényesen dolgozó ze- néssz és ugyanúgy megtalálható az egyszerű mester, aki csak el- sajátítja néhány eszközt, mint jó kisiparos éi ebben a műfaj- ban.

(„El ne hidd, hogy minden rendben!”)

Fekete dzsekiben, kopott far- merben távozik. Kezében gitár. Igen, ő az: Bródy János.

BORZÁK TIBOR

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főisko- la MSZMP és KISZ-bizottságainak lapja

Felétős szerkesztő: GROF ROZSA

Szerkesztőség: 6720 Szeged, Dugonics tér 12. Telefon: 12-115
Megjelenik havonta kétszer
Ára: 1.80 forint. Előfizetési díj egy évre 28,80 forint
Terjesztik az intézmények KISZ- és szakszervezetei bizottságai
Kiadja a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat Szeged Tanácsköztársaság útja 10. sz. 6740
Felétős kiadó: Kovács László igazgató
Szegedi Nyomda Szeged, Balmaz Zélinéi 78 6720
1982. IV. 23. — 1949 —
Felétős vezető: Dobó József igazgató